

Det viser klart og tydeligt, at Regeringen har handlet forkert, har grebet forkert og i Juli Maaned har tyet til Midler, der er forkastelige. Og dog var det et Genrejsningsministerium, man havde faaet, et Ministerium, der af eget Initiativ havde paataget sig dette besværlige Arbejde at genrejse Moralen og Økonomien i dette Land. Senere blev det rekonstrueret og skulde tillige være et Udenrigsministerium. Man tog den nuværende Udenrigsminister ind som et lysende Eksempel for Folket, anbefalet, som han var, af Hr. Etatsraad H. N. Andersen. Ingen kan jo være i Tvivl om, at Hr. Udenrigsminister Cold er lanceret ind i Ministeriet Neergaard paa direkte Anbefaling af Etatsraad H. N. Andersen. De staar hinanden nær. Etatsraaden har jo heller ikke ladet Tvivl tilbage om, at det er paa hans Vejledning, at Statsministeren har taget Hr. Cold ind i sit Ministerium.

Nu kunde Forholdet jo være dette, at Venstre og Statsministeren havde været i god Tro, da de mente, at dette var det rigtige. I modsat Fald vilde det være en uhørt Udfordring overfor Offentligheden i dette Land, fordi man paa Forhaand havde fremstillet Hr. Cold for Offentligheden som en Mand, der var fuldkommen uberørt af Jobberiets Fristelser, en Mand, der endogsaa havde afvist Fristelserne, havde staaet klart og mandigt, taget sit gode Tøj og var gaaet, fordi han vilde statuere et Eksempel paa, at man ikke burde falde for Fristelsen. Jeg siger, at det var en direkte Udfordring til Offentligheden at tage Hr. Cold ind i Ministeriet Neergaard, medmindre man gjorde det i god Tro. Det var det saa meget mere, som man ved Rekonstruktionen i September lovede en Undersøgelse til Bunds af de Forhold, der havde hidført Landmandsbankens Sammenbrud. Dette Forhold er af en saadan Beskaffenhed, at der ikke findes Sidestykke til det i Rigets Historie, og det skal nok, naar Undersøgelsen en Gang er sluttet, og hvis Kommissionen gør sin Pligt at give Offentligheden fuldt Indblik i, hvad der er passeret, vise sig, at Skandalen har et Omfang, der er langt større, end de fleste i dette Land har nogen Anelse om.

Nu er Spørgsmaalet: Kan vi af det, der er passeret, vente at faa fuld Klarhed over Landmandsbankkatastrofen? Jeg tvivler noget derpaa. Jeg beklager, at jeg maa sige dette. Men efter alt, hvad der er passeret — og der er jo passeret ikke saa lidt i denne Sag siden September —

er der god Grund til at nære Tvivl, og der er da navnlig god Grund til at nære Tvivl om, at Regeringen vil være i Stand til at foretage sig noget som helst i Retning af at træffe forebyggende Foranstaltninger mod lignende Begivenheder i Fremtiden. Den første Betingelse for, at man kan drage andre til Ansvar, er, at man selv saa nogenlunde har en pletfri Vandel. Den første Betingelse for, at Regeringen med nogen Kraft kan træde op mod Landmandsbankens vilde Spil og Spillere, er, at ingen af Regeringens Medlemmer hverken direkte eller indirekte har været impliceret i det. Men det kan ikke siges om Udenrigsminister Cold, at han har været uberørt af det, der er foregaaet i og udenom Landmandsbanken. Uheldigvis har han været det feberhede Forretningsliv saa nær som nogen.

Man har villet hæfte Skylden for Landmandsbankkatastrofen paa Oppositionen. Det er saamænd muligt, at naar Undersøgelsens Resultater en Gang kommer til at foreligge i fuldt Dagslys, det da viser sig, at en eller anden, der staar Oppositionen nær, har brændt sig. Det er muligt. Det modsatte vilde vel næsten være uden Sidestykke i Historien paa Tidspunkter, da saadanne Skandaleaffærer opgøres. Der er jo ikke andet at gøre ved dette, end at de forskellige Partier tager Ambulancen og samler deres saarede op, plejer dem og prøver paa, om de ved kyndig Lægebehandling kan bringes saaledes paa Fode, at de igen kan staa paa Benene. Men det gaar ikke an at forsøge at tilsløre noget i denne Sag. Dertil er Katastrofens Omfang for stort, dertil har den kostet Landet for meget baade i Penge og paa anden Maade. Jeg kan ikke se rettere end, at den høje Regering gør baade sig selv og Landet en daarlig Tjeneste ved ikke at ville se Sandheden i Øjnene, ikke at ville erkende, at man har truffet ved Siden af, da man valgte den nuværende Udenrigsminister til den høje Post, han har. Jeg frygter for, at man ved den Rekonstruktion, der har fundet Sted i Ministeriet Neergaard, faktisk vil have forskertset sig Muligheden for virkelig at naa til Bunds i Sagen, og navnlig tror jeg, man vil have spærret sig Adgangen til at træffe de Foranstaltninger, som man lovede at træffe, da Rekonstruktionen i September Maaned stod paa. Spørgsmaalet er for mig paa ingen Maade udtømt med, at man har konstateret, at Hr. Cold ikke har været med i Spekulationen omkring en bestemt Dato. Det er i Virke-